

ERIN HUNTER

PISICILE RĂZBOINICE

CODUL ÎNCĂLCAT

Dezghețul Tăcut

Cartea a XXXVIII-a

Traducere din limba engleză de
Ana-Maria Cioflec

GLANURI

Glanul tunetului

LIDER

STEA DE MĂRĂCINE – motan tărcat, cu blana de un maroniu-închis și cu ochii de chihlimbar

SEGUND

ZBOR DE VEVERIȚĂ – pisică de un roșcat-închis, are ochii verzi și o lăbuță albă

PISIGI-VRAGI

PANĂ DE GAIȚĂ – motan cenușiu, tărcat, cu ochii albaștri, nevăzători

INIMĂ DE ARIN – motan de un roșcat-închis, cu ochii de chihlimbar

RĂZBOINIGI

(motani și pisici fără pui)

GHEARĂ DE SPIN – motan tărcat, cu blana brun-aurie

ARIPĂ ALBĂ – pisică albă, cu ochii verzi

CĂDERE DE MESTEACĂN – motan tărcat cu blana maroniu-deschis

BOT DE COACĂZĂ – motan crem, cu un ciot în loc de coadă

MUSTAȚĂ DE ȘOARECE – motan cenușiu cu alb

MAC DE ZĂPADĂ – pisică vărgată, maroniu-deschis cu alb

FLACĂRĂ DE LEU – motan auriu, tărcat, are ochii de chihlimbar

PETALĂ DE TRANDAFIR – pisică cu blana bej-închis

UCENIC, LABĂ DE GHIMPE (pisică de un gri-deschis)

FRUNZĂ DE TULPINĂ – motan alb cu portocaliu

INIMĂ DE CRIN – pisică micuță, tărcată, are blana întunecată cu pete albe și ochii albaștri

DUNGĂ DE BONDAR – motan de un cenușiu-pal, cu dungă negre

CĂDERE DE CIREȘ – pisică roșcată

MUSTAȚĂ DE CÂRTIȚĂ – motan cu blana bej-marونی

INIMĂ DE FUM – pisică tărcată, cenușie

CĂDERE DE FLOARE – pisică vărgată, cu pete albe în formă de flori

IAZ DE IEDERĂ – pisică tărcată, argintiu cu alb, și cu ochii de un albastru-întunecat

ARIPĂ DE VULTUR – pisică roșcată

BOT DE ROUĂ – motan cenușiu cu alb

UCENIC, LABĂ DE LIMBA-PEȘTELUI (pisică de un gri-închis)

NOR DE FURTUNĂ – motan tărcat, cu blana cenușie

PETIC DE LAUR – pisică cu blana neagră

UCENIC, LABĂ DE SALT (motan tărcat)

CÂNTEC DE FRUNZĂ – motan tărcat, cu blana gălbuie

BLANĂ DE MIERE – pisică albă, cu pete galbene în blană

RAMURĂ DE CODRU – pisică gri, cu ochii verzi

ARIPĂ ÎN SALT – motan marونی

PIATRĂ DE PRUNĂ – pisică cu blana neagră cu portocaliu

UMBRĂ DE FRUNZĂ – pisică vărgată

BLANĂ PESTRIȚĂ – pisică tărcată, cu pete

MUSTAȚĂ DE MUSCĂ – pisică cenușiu-tărcată, cu dungi

COLȚ IUTE – motan tărcat cu blana aurie

REGINE

(pisici care așteaptă să nască sau îngrijesc pu)

MARGARETA – pisică bej, cu blana lungă; venită de la așezarea cailor

DUNGĂ DE MĂCRIȘ – pisică marونی-închis

BLANĂ DE SCÂNTEIE – pisică tărcată, portocalie

BĂTRÂNI

(foști războinici sau regine, acum retrași)

DUNGĂ CENUȘIE – motan cu blana lungă, cenușie

COADĂ DE NOR – motan cu blana lungă, albă și cu ochii albaștri

INIMĂ LUMINOASĂ – pisică albă cu pete roșcate

BLANĂ DE FERIGĂ – motan tărcat, maro-auriu

glanul umbrelor

LIDER

STEA DE TIGRU – motan tărcat, de un maroniu-închis

SEGUND

PICIOR DE TRIFOI – pisică tărcată, cenușie

PISIGĂ-VRAGI

STRĂLUCIRE PE MLAȘTINĂ – motan maroniu, cu pete albe

UCENIC, LABĂ DE UMBRĂ (motan cenușiu, tărcat)

RĂZBOINICI

BLANĂ ROȘCATĂ – pisică pestriță, cu ochii verzi

ARIPĂ DE TURTUREA – pisică de un cenușiu-pal, cu ochii verzi

LOVITURĂ DE PIATRĂ – motan maroniu, tărcat

ARIPĂ DE PIATRĂ – motan alb

BLANĂ DE PÂRJOL – motan cu blana de un cenușiu-închis și cu o ureche sfâșiată

COADĂ DE VRABIE – motan bine făcut, cu blana maronie

PASĂRE DE ZĂPADĂ – pisică complet albă, cu ochii verzi

INIMĂ DE COACĂZĂ – pisică alb-neagră

INIMĂ DE IARBĂ – pisică tărcată, de un maroniu-deschis

BLANĂ DE VÂRTEJ – motan gri cu alb

FOC DE VĂPAIE – motan alb cu portocaliu

COADĂ DE SCORTIȘOARĂ – pisică tărcată, maronie, cu labe albe

TULPINĂ DE FLOARE – pisică argintie

DINTE DE ȘARPE – pisică tărcată, cu blana maroniu-aurie

BĂTRÂNI

BLANĂ DE ARDEZIE – motan cenușiu, suplu

PAS SPRINTEN – pisică cenușie

SALT DE LUMINĂ – pisică târcată, maronie

BLANĂ DE STEJAR – motan maroniu, mărunțel

Glanul Gepului

LIDER

STEA DE FRUNZĂ – pisică pestriță, cu blana bej-maronie și ochii de ambră

SEGUND

ARIPĂ DE ULIU – motan cu blana de un cenușiu-închis și ochii gălbui

PISIGI-VRAGI

DORINȚĂ DE PISTRUI – pisică pestriță, cu blana maronie și labele pătate

FULG ÎNVOLBURAT – motan alb cu negru

MEDIATOR

COPAC – motan cu blana galbenă și cu ochii de chihlimbar

RĂZBOINIGI

BLANĂ DE VRABIE – motan târcat, de un maroniu-întunecat

MACGYVER – motan cu blana alb-neagră

SALT DE ROUĂ – motan bine făcut, cu blana cenușie

PRUNĂ DE SALCIE – pisică cenușiu-închis

BOT DE SALVIE – motan cenușiu-deschis

UCENIC, LABĂ DE GAIE (motan cu blana de un roșcat-maroniu)

PÂRÂU IUTE – motan cu blana gri

INIMĂ DE FLOARE – pisică roșcată, cu pete albe

UCENIC, LABĂ DE ȚESTOASĂ (pisică pestriță)

BOT NISIPIU – motan bine făcut, cu blana de un maroniu-deschis și labele roșcate

SĂRITURĂ DE IEPURE – motan maroniu

GHEARĂ DE STUF – pisică mică de statură, cu blana maroniu-deschis

BLANĂ DE MENTĂ – pisică târcată, cu blana cenușie și ochii albaștri

PATĂ DE URZICĂ – motan maroniu-deschis

NOR MICUȚ – pisică albă, mititică

BLANĂ ÎNSORITĂ – pisică roșcată

REGINE

STRĂLUCIRE DE VIOREA – pisică alb-neagră și cu ochii gălbui (mama lui Pui de Rădăcină, motănel gălbui, și a lui Pui de Ac, pisicuță alb-neagră)

FRUNZĂ FRUMOASĂ – pisică roșcată, cu ochii verzi (mama lui Pui de Pănțăruș, pisicuță târcată, aurie)

BĂTRÂNI

FERIGĂ ROȘCATĂ – pisică maronie, surdă

glanul vântului

LIDER

STEA DE IEPURE – motan cu blana maronie cu alb

SEGUND

PANĂ DE CIOARĂ – motan cenușiu-închis

PISIGĂ-VRAGI

ZBOR DE VINDEREU – motan peștriț cenușiu cu pete albe precum penele de vindereu

RĂZBOINIGI

NOR DE NOAPTE – pisică neagră

ARIPĂ VĂRGATĂ – pisică peștriță de culoare brună

COADĂ DE FRUNZĂ – motan târcat, cu blana închisă și cu ochii de chihlimbar

PICIOR DE TĂCIUNE – motan cenușiu cu două labe de culoare închisă

NEGURĂ DE FUM – pisică cenușie

BLANĂ DE ADIERE – motan negru cu ochii de chihlimbar

ARIPĂ DE CIOCÂRLIE – pisică vărgată cu blana de un maroniu-pal

MUSTAȚĂ DE ROGOZ – pisică vărgată, maroniu-deschis

PICIOR UȘOR – motan negru cu pată albă pe piept

GHEARĂ DE OVĂZ – motan vărgat cu blana de un maroniu-pal

MUSTAȚĂ DE CUCUVEA – motan cenușiu-închis

REGINE

COADĂ DE IARBĂ-NEGRĂ – pisică maronie, cu blana pestriță și cu ochii albaștri (mama pisoilor lui Blana de Adiere)

BLANĂ DE PANĂ – pisică cenușie, vărgată (mama pisoilor lui Gheară de Ovăz)

BĂTRÂNI

NAS DE MUSTAȚĂ – motan maroniu-deschis

COADĂ DE ORZ – pisică cenușie cu alb, cu ochii albaștri

glanul pâului

LIDER

STEA DE CEAȚĂ – pisică cenușie, cu ochii albaștri

SEGUND

MUSTAȚĂ DE STUF – motan negru

PISIGI-VRAGI

ARIPĂ DE MOLIE – pisică tărcată cu blana aurie

STRĂLUCIRE ÎN SALCIE – pisică cenușie, tărcată

RĂZBOINIGI

BLANĂ DE AMURG – pisică vărgată, cu blana maronie

COADĂ DE CRĂIETE – pisică cenușiu-închis cu alb

BOT DE NALBĂ – motan vărgat cu blana maroniu-deschis

LUMINĂ DE PĂSTAIE – motan gri cu alb

BLANĂ STRĂLUCITOARE – pisică argintie

COADĂ DE ȘOPÂRLĂ – motan maroniu-deschis

NOR DE STRĂNUT – motan gri cu alb

BLANĂ DE FERIGĂ – pisică tărcată

GHEARĂ DE GAIȚĂ – motan cenușiu

BOT DE BUFNIȚĂ – motan maroniu, tărcat

ARIPĂ DE GHEAȚĂ – pisică albă cu ochii albaștri

REGINE

PANĂ DE CÂRLIONȚ – pisică maroniu-deschis

BLANĂ DE LIMAN – pisică alb cu negru (mama pisoilor lui Nor de Strănut)

BĂTRÂNI

BLANĂ DE MUȘCHI – pisică tărcată cu alb

PROLOG

*Stea de Mărăcine s-a înfiorat în timp ce, șfichiuind zăpada de pe coasta dealului, vântul i-a înțepat botul. Aproape nici nu băga de seamă că era el însuși la fel de rece precum aerul din jur. Ținea privirea ațintită asupra unui trup întins într-o vizuină săpată în zăpadă. *Acela sunt eu.* Gândul nu i s-a părut mai mult decât un vaiet îndepărtat. Era amortit de șoc. *Am murit!* Febra care-i devastase trupul zile la rând îi revendicase în cele din urmă una dintre cele nouă vieți dăruite lui de către Clanul Stelelor, în calitate de lider al Clanului Tunetului.*

În fața viziunii, Pană de Gaiță îl privea neliniștit pe Strălucire pe Mlaștină. Inimă de Arin se holba cu ochi goi la trupul lui Stea de Mărăcine. *M-a văzut stîngându-mă.* Stea de Mărăcine și-a urmărit fiul care se cutremura de durere, dorindu-și să-l poată alina. Labă de Umbră și Stea de Tigru se foiau neliniștiți lângă Aripă de Turturea. *Se așteaptă să mă trezesc.* Uitându-se de-a lungul coastei albe și mohorâte a dealului, Stea de Mărăcine și-a amintit vag că, pe când era încă

în viață, tovarășii săi îl aduseseră aici cu speranța că gerul avea să-i scadă fierbințeala. Cât va dura, oare, până să-și înceapă noua viață? Și-a privit din nou trupul cu nerăbdare, apoi și-a ridicat privirea spre cer, așteptând ca stelele să străpungă norii încărcăți de nea. *Va veni Clanul Stelelor în întâmpinarea mea curând? Voi vorbi cu străbunii înainte să mă întorc în corpul meu?*

Vântul se întetea pe măsură ce clipele se scurgeau. Stea de Mărăcine a zvâcnit din coadă. Blana i s-a încins de o neliniște adâncă. Nu mai murise niciodată până atunci. Ce urma să se întâmple?

Aripă de Turturea s-a apropiat, încordându-și urechile.

— Cât durează?

Mieunatul i-a fost acoperit de vuietul vântului care a viscolit deodată zăpada din jur. Până să se potolească, pisicile se mișcaseră din locurile lor. Pană de Gaiță se ghemuise lângă trupul lui Stea de Mărăcine. În picioare lângă Labă de Umbră, Stea de Tigru stătea cu ochii pe fiecare pisică în parte. Stea de Mărăcine și-a ridicat din nou privirea spre cer. Norii își schimbaseră poziția. Cât timp trecuse? De ce nu se trezise? *Unde e Clanul Stelelor? Îl lăsausă înfrunte moartea de unul singur? Îl părăsiseră, oare, strămoșii lui?*

— Stea de Mărăcine e mort. Pentru totdeauna! a răsunat prin furtună mieunatul lui Pană de Gaiță.

Stea de Mărăcine s-a holbat la el. *Ba nu! Sunt aici! Sunt gata să mă întorc!* A dat să vorbească, dar nu a reușit să scoată niciun cuvânt. Iar Pană de Gaiță a adăugat:

— Clanul Stelelor ne-a uitat.

Apoi viscolul l-a înghițit. Stea de Mărăcine s-a zbătut pe când vântul îl trăgea de blană și zăpada îl orbea, îi umplea nasul și îi înțepa urechile. Sub el, pământul a început

să cedeze. S-a agățat cu ghearele și inima i-a sărit parcă din piept în clipa în care vijelia l-a luat pe sus. *Asta este moartea?*

O clipă mai târziu se afla în tabăra Clanului Tunetului și se zgâia la trupul său întins pentru priveghi. Peste tabără domnea întunericul. Cât timp trecuse de când plecase de pe deal? *Mă vor îngropa.* Panica l-a cuprins cu iuțeala focului. *N-am murit! Sunt aici!*

Zbor de Veveriță vorbea. Când glasul ei s-a stins de mâhnire, lui Stea de Mărăcine i s-a tăiat răsuflarea. Ceva nu era deloc în regulă. Cum să fie de față la propriul priveghi? Oare Clanul Stelelor îi luase *toate* viețile? *I-am jignit cumva?* A prins a se învârti în jurul trupului său, în vreme ce ochii tuturor pisicilor o urmăreau îndurerați pe Zbor de Veveriță. Oare Clanul Stelelor îl va lua în curând? Deasupra taberei, printre crengile copacilor, stelele se întrezăreau reci și îndepărtate.

— Clanul Stelelor să-ți lumineze calea, Stea de Mărăcine! a rostit Pană de Gaiță plecându-și capul în fața trupului liderului. Să ai parte de vânători îmbelșugate și de un adăpost pe timp de noapte, iar pasul să-ți fie sprinten.

Pe când motanul vorbea, Stea de Mărăcine și-a zărit propriul trup străbătut ca de un tremur abia perceptibil. Și-a ciulit urechile de nerăbdare. Urma să primească o nouă viață. Luându-i-se o piatră de pe inimă, s-a pregătit să se lase absorbit înapoi în blana lui, pe care o cunoștea atât de bine. A văzut picioarele trupului lipsit de viață tresărind mai întâi, apoi mișcându-se. Iar în clipa următoare a deschis ochii.

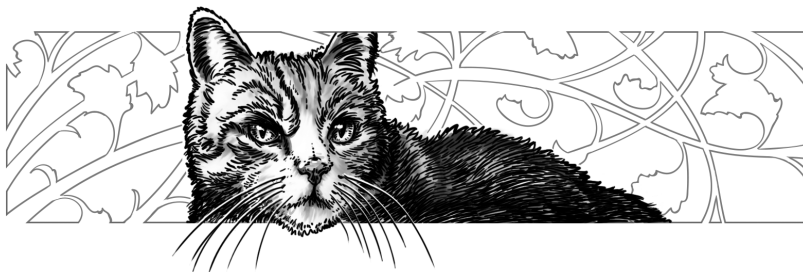
Acela nu sunt eu. Trupul i se mișca singur. Cum se putea una ca asta? L-a privit rostogolindu-se pe o parte, apoi ridicându-se în patru labe. S-a apropiat de Zbor de Veveriță și și-a plecat capul.

— Salutare! a mieunat corpul. Mă bucur să fiu din nou cu tine.

În clipa în care a zărit-o pe Zbor de Veveriță lipindu-se de acel trup, lui Stea de Mărăcine i-a venit rău.

— Trăiește! a răsunat mieunatul lui Ghimpe de Zăpadă printre icnetele șocate ale pisicilor. Clanul Stelelor nu ne-a uitat!

Stea de Mărăcine s-a dat îndărăt. Nu-i venea să-și creadă ochilor în timp ce-și vedea trupul pășind printre tovarășii de clan. Ceva foarte greșit se petrecuse. *Acela nu sunt eu!* Trebuia să anunțe pe cineva. Minteța îi vuia. L-a străfulgerat o idee: *Copac poate vorbi cu pisicile trecute în neființă! Poate că va vorbi și cu mine.* Cu blana zbârlită de spaimă, Stea de Mărăcine a rupt-o la fugă în pădure. *Trebuie să rezolv cumva nebulia asta!*

CAPITOLUL 1

Aleargă! Aleargă! Aleargă! Labă de Rădăcină nici nu îndrăznea să se uite înapoi.

— Așteaptă! Trebuie să mă ajuți! Te rog! a răsunat printre copaci bocetul plin de jale al lui Stea de Mărăcine.

— Lasă-mă în pace!

Cu inima ieșindu-i din piept, Labă de Rădăcină se împingea cu toată puterea labelor în pământul înghețat. De ce-l fugărea liderul Clanului Tunetului? Ce căuta Stea de Mărăcine pe teritoriul Clanului Cerului? Și cum de semăna atât de mult cu o *nălucă*?

Pașii îi duduiau și gândurile îi veneau de-a valma în minte. *Stea de Mărăcine nu poate fi fantomă. Nu a murit!* Pierduse o viață din cauza febrei, însă era lider și se întorsese la viață. Era viu. Și atunci cum de putuse întrezări pădurea prin blana lui scânteietoare? Cum de Labă de Rădăcină nu simțise mirosul Clanului Tunetului? Cum de labele lui Stea de Mărăcine nu scoteau niciun zgomot pe solul înghețat?

Deodată, Labă de Rădăcină și-a prins piciorul în ceva vânjos; smucitura l-a făcut să se rostogolească, dar în timp ce se prăvălea pe o parte a reușit să-și elibereze laba. Șocul căzăturii l-a trezit din panică. Preț de-o clipă, a rămas întins pe jos, cât să-și tragă sufletul. Apoi a sărit în patru labe. O durere crâncenă i-a săgetat piciorul lovit. Motanul s-a uitat în urma sa. Ceva se mișca în depărtare. *Stea de Mărăcine?* A încremenit, pântecul i s-a făcut ghem, apoi s-a relaxat – nu erau decât ferigi tremurând în bătaia vântului. Și-a ridicat laba înțepenită și și-a mișcat-o cu mare grijă. Durerea s-a domolit până ce a dispărut, așa că și-a lăsat încetișor greutatea pe ea, ușurat să descopere că nu mai avea nimic.

S-a uitat încă o dată după Stea de Mărăcine. Pădurea arăta pustie. Labă de Rădăcină și-a scuturat blana. *Oare mi s-a părut?* Fusese absolut sigur că zărise silueta fantomatică a liderului Clanului Tunetului. Brusc, i s-a tăiat răsuflarea. Te pomenești că Stea de Mărăcine murise din nou. Labă de Rădăcină s-a cutremurat. Poate că febra ce-i venise de hac prima oară a revenit și l-a ucis și a doua oară. *Dar de ce i-aș vedea eu spiritul?* Burta i s-a strâns de groază. *Oare îi semăn lui Copac?* Tatăl său fusese dintotdeauna în stare să vadă stafiile pisicilor moarte. Era, oare, posibil ca Labă de Rădăcină să fi moștenit acel dar?

S-a cutremurat. Nu voia să fie un ciudat, asemenea lui Copac. Era îndeajuns de rău că-i era fiu și că celelalte pisici îl tratau ca pe pisoiful unei veverițe cu cinci labe. Nu voia decât să fie precum colegii lui de vizuină – un războinic normal, cu părinți normali. Iritat, și-a înălțat bărbia. Se va întoarce în lumină. Dacă acela fusese adevăratul Stea de Mărăcine, ar putea fi încă acolo. Și i-ar putea explica de ce venise. Iar dacă

se dovedea că i se păruse că-l vede, se va convinge că se speriasese degeaba. Probabil că vântul făcuse umbrele să tremure și să semene cu o blană vărgată.

Îndreptându-și umerii, Labă de Rădăcină a pornit cu pași hotărâți înapoi spre luminiș. Pe măsură ce se apropia de poieniță, și-a înfocat blana împotriva frigului. Cu pieptul scos în față, a coborât panta și s-a oprit în centru. A privit împrejur, ciulindu-și urechile, dar nu a văzut nici urmă de Stea de Mărăcine, fie el războinic sau nălucă. Iar în văzduh nu plutea niciun miros. Umbrele vălureau solul. Labă de Rădăcină a scuturat din cap. Nu văzuse, așadar, fantoma lui Stea de Mărăcine. Totul fusese în închipuirea lui.

Când și-a ridicat privirea spre cer, soarele era deja cu mult deasupra copacilor. Inima a început să-i bată mai tare. Întârziase la antrenamentele cu Salt de Rouă. Labă de Rădăcină a rupt-o la goană printre copaci, în direcția taberei.

— Mă bucur că te-ai decis să-ți faci apariția.

Salt de Rouă îl aștepta în fața intrării. A zvâcnit din coadă iritat, în timp ce Labă de Rădăcină cobora panta spre el.

— Scuze! a răsuflat din greu ucenicul.

— Ar fi trebuit să fim deja la pândă!

Salt de Rouă îl țintuia cu privirea.

— Încă avem timp, a mieunat Labă de Rădăcină, jenat.

— Un războinic nu întârzie niciodată, a pufnit mentorul.

— Mi-a fost distrasă atenția... a răspuns Labă de Rădăcină, chiorându-se la propriile labe.

Era o scuză jalnică, dar cum să-i spună că i se păruse a vedea fantoma unei pisici care nici măcar nu era moartă?

În plus, nu voia ca Salt de Rouă să-l creadă bizar, precum îl credea pe Copac.

Salt de Rouă a fluturat din coadă.

— Să nu se întâmple și a doua oară, a mieunat el. Încă mai ai multe de învățat. Dacă vrei să devii războinic înaintea de sosirea verii, nu-i timp de pierdut.

Pe când Labă de Rădăcină încuviința, ferigile rume-nite de ger au foșnit deodată și dintre ele s-a ivit Aripă de Uliu. Tocmai ieșea din tabără, urmat îndeaproape de Prună de Salcie și Pată de Urzică.

— Salutare, Salt de Rouă! a rostit secundul Clanului Cerului, oprindu-se lângă motanul cenușiu. Ce îți face ucenicul? a adăugat, la vederea lui Labă de Rădăcină.

— Binișor, a răspuns Salt de Rouă și i-a aruncat o privire aspră lui Labă de Rădăcină, care s-a încordat — oare mentorul său avea să-i spună lui Aripă de Uliu că întârziase la antrenamente?

— E un vânător iscusit, iar în luptă se descurcă bine, a adăugat Salt de Rouă.

Labă de Rădăcină a răsuflat ușurat.

— Mă bucur să aud asta, a încuviințat Aripă de Uliu. Eu merg cu o patrulă la granița cu Clanul Tunetului. Marcajele de miros dinspre lac au cam pălit.

— E o bucată destul de lunguță, a remarcat Salt de Rouă.

— Într-adevăr, a fost de acord Aripă de Uliu. Dar trebuie să ne asigurăm că cei din Clanul Tunetului și Clanul Umbrelor respectă bucata aceea de teritoriu. E singura noastră cale de acces la țărșm.

La auzul vorbelor războinicilor, lui Labă de Rădăcină i-a vuit mintea. Pisicile din Clanul Tunetului știau cel mai